

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: P a n a s o n i c AVC Network Czech, s.r.o.**, se sídlem v Plzni, ul. U Panasonicu č. p. 1068/1, PSČ 320 84, IČ: 648 33 054, zastoupené JUDr. Petrem Víškem, advokátem se sídlem v Plzni, ul. Malická č. p. 11, proti **žalovanému: K r a j s k é m u ú ř a d u Ú s t e c k é h o k r a j e, odbor sociálních věcí a zdravotnictví**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 3118/48, PSČ 400 02, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2012, č. j. 41/SZ/2012-16,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou zdejšímu soudu domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2012, č. j. 41/SZ/2012-16, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzen napadený lékařský posudek Krajské zdravotní, a.s. – Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, o.z., ze dne 14. 12. 2011, NEMPO/2011/490, kterým bylo paní A. J., bytem „X“, uznáno její zjištěné onemocnění jako nemoc z povolání.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s. ř. s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti.

Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s. ř. s., tj. že se jedná o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.

Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečnosti, že žalovaný napadeným rozhodnutím přezkoumal shora uvedený lékařský posudek vydaný podle ust. § 77 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o péči“), který stanoví, že zdravotnická zařízení vydávají prostřednictvím lékařů nebo klinických psychologů při výkonu zdravotní péče, a to na základě posouzení zdravotního stavu pacienta, lékařské posudky. Zdravotnické zařízení předá lékařský posudek pacientovi prokazatelným způsobem. Pokud je vydán zdravotnickým zařízením lékařský posudek pro stejný účel jako předcházející lékařský posudek, pozbývá tento lékařský posudek dnem platnosti nového posudku svou platnost.

Pravomoc žalovaného k přezkumu tohoto lékařského posudku pak byla stanovena ust. § 77 odst. 5 zákona o péči, který stanoví, že pokud vedoucí zdravotnického zařízení nebo lékař nebo klinický psycholog uvedený v odstavci 2 větě poslední § 77 zákona o péči nevyhoví návrhu na přezkoumání lékařského posudku, postoupí návrh jako odvolání do 30 dnů od jeho doručení, správnímu úřadu, který vydal rozhodnutí o registraci tohoto zdravotnického zařízení nebo je zřizovatelem tohoto zdravotnického zařízení.

Podle ust. § 77a odst. 1 zákona o péči platí, že správní úřad, kterému bylo podle ust. § 77 odst. 5 postoupeno odvolání proti lékařskému posudku, buď za a) odvolání zamítne a napadený lékařský posudek potvrdí, nebo za b) napadený lékařský posudek zruší a vrátí věc zdravotnickému zařízení, které tento posudek vydalo, k vydání nového lékařského posudku na základě nového, popřípadě doplňujícího posouzení zdravotního stavu pacienta.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, lékař při vypracování lékařského posudku v žádném případě nevystupuje jako osoba, které bylo zákonem svěřeno rozhodování o právech a povinnostech v oblasti veřejné správy. Lékařský posudek tedy nikterak neingeruje do práv či svobod pacienta. Úkon žalovaného krajského úřadu, kterým byl přezkoumán podle ust. § 77a zákona o péči posudek lékaře není rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Takový úkon je podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučen ze soudního přezkumu, jak bylo výslovně konstatováno např. i rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2007, č. j. 4 Ads 81/2005 - 125, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 1554/2008 a který je dostupný také na www.nssoud.cz. Zde je třeba zmínit, že výše předestřený právní názor obsažený v citovaném rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu byl následně potvrzen i Ústavním soudem, a to jeho nálesem ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 11/2008, který je dostupný na www.nalus.cz, v němž Ústavní soud vyslovil, že posudek o zdravotním stavu je souhrnem medicínských či biofyzikálních zjištění, k nimž dospěje posuzující lékař použitím exaktních přírodovědeckých metod. Tato činnost nemá nic společného s výkladem obecné právní normy a její následnou aplikací na zjištěný faktický stav.

Soud proto uzavírá, že správní orgány sice o přezkumu lékařského posudku rozhodují ve správním řízení, a to formou rozhodnutí, avšak toto rozhodnutí po obsahové stránce nesplňuje požadavky ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva a povinnosti. Proto soudu nezbylo, než žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. a) s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

O případném vrácení soudního poplatku nebylo rozhodováno, neboť dosud nebyl žalobkyní uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 23. května 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová